

کتابخانه

سلام

حضرت « مهدی » در قرآن:

جلسه دهم — بهمن ماه ۱۳۹۸

« مورد » اول:

« **واضحترین** » آیاتِ قرآن،

دربارہٗ « **حضرتِ مهدی** »

عجل الله تعالی فرجه الشریف،

آیاتِ مربوط به « **ذوالقرنین** » می باشد.

یک « نکته » زیبا:

در آیه ۹۶ سوره کهف حضرت « ذوالقرنین » می فرمایند:

آتونی **زُبْرَ الْحَدِيدِ** حَتَّىٰ إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ

قال: **انْفُخُوا** حَتَّىٰ إِذَا **جَعَلَهُ نَارًا** .... (۹۶)

فرمود: برایم « زُبْرَ الْحَدِيدِ های متفرق » را بیاورید

(و آنقدر) « **بدمید** » تا آنها یکپارچه

از « شوق و رغبت به حق » به « **آتش** » تبدیل شوند.

به نظر می‌رسد «**شهادتِ سردار سلیمانی**»،

یک نمونه از آن «**نفخه**» مسیحایی بود

که بسیاری از مردم ایران و عراق و منطقه و جهان را

«**یکصدا** و به **آتش**» خشم علیه آمریکا تبدیل کرد

اما این خروش تا «**ردم**» شدن، «**قطر**» می‌خواهد.

« مورد » دوم:

دومین آیاتِ «**روشن**» قرآن،

در اثباتِ وجودِ «**حضرت مهدی**»،

عجل الله تعالی فرجه الشریف،

آیاتِ پُر رمز و رازِ سورهٔ «**قدر**» است.

» مورد « سوم:

آیاتِ پُر نکتہٴ سورۃٴ «**نور**» است

کہ مهمترین (شروط یا) «**شرطِ ظہور**»

آخرین حجّتِ الہی عجل اللہ تعالیٰ فرجہ الشریف را

بیان می کنند:

قُلْ: أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ عَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ

وَ إِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا

وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (نور/۵۴)

بگو هم خدا و هم پیامبر را اطاعت کنید پس اگر پشت کنید (بدانید که) او به تکلیفش عمل می کند و شما هم به آنچه موظفید عمل کنید اما اگر او را اطاعت کنید هدایت می شوید و بر مأمور ما جز ابلاغ (ماموریتی) نیست.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا
وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (نور/۵۵)

خدا به آنان که از شما ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داده که حتماً آنان را در این سرزمین جانشین (خود) قرار دهد
مثل آنها که قبل از آنان خلیفه قرار داد و آن دینی را که برایشان پسندیده برایشان مستقر کند و ترسشان را به ایمنی می‌رساند

تا مرا عبادت کنند و چیزی را با من شریک نگردانند و هر که بعد از آن به کفر گراید آنها از افراد بی‌بند و بارند.

با توجه به اینکه این «**وعددها**»،

تا کنون در جهان «**محقق**» نشده،

پس این آیات

دربارهٔ حضرتِ «**حجّت**» عجل الله تعالی فرجه است.

« مورد » چهارم:

« آیات و عبارات » فراوانی که
« دلالت محتوایی » به ایشان دارند.
از آن جمله:

آیة اول:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ^{٣١}

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ^{٣٢}

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا (فتح / ٢٨)

اوست که رسولش را برای هدایت با آیینِ «حق» روانه ساخت
تا آن^{٢٠} را با تمام دین ظاهر گرداند و گواه بودنِ خدا، کافی است.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ

وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (توبه/۳۳)

او همان است که رسولش را با هدایت و آئین حق مأمور کرد
تا آن را بر هر آئینی پیروز گرداند هر چند مشرکان کراحت داشته باشند.

این دو آیه دربارهٔ حضرتِ « **حجّت** » است،

زیرا « **حق** »

فقط با « **ظهور** » ایشان

در سراسر جهان مستقر می‌شود.

آیة دوم:

وَايَا قَوْمٍ؛ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۱۵)

بَقِيتُ اللّٰهَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ (هود/۱۶)

و ای قوم من؛ طبق قانون پیمانه و ترازو را پُر کنید

و اموال مردم را بی ارزش نکنید و در زمین اخلاص و فساد پدید نیاورید

اگر مؤمن باشید «باقیمانده خدا» برای شما بهتر است و من نگهبان شما نیستم.

السَّلَامُ عَلَى الْأَنْمَةِ

الدُّعَاةِ وَ الْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَ السَّادَةِ الْوُلَاةِ وَ الذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَ أَهْلِ الذِّكْرِ

وَأُولَى الْأَمْرِ وَ بَقِيَّةِ اللَّهِ

وَ خَيْرَتِهِ وَ حَزْبِهِ وَ عَيْبِهِ عِلْمِهِ وَ حُجَّتِهِ وَ صِرَاطِهِ وَ نُورِهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(زيارت جامعہ کبیر)

سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسٍ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبَّانِيَّ آيَاتِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجُمانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي أَنَاءِ لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ²⁶
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ

آیة سوم:

سوره حضرت یوسف علیه السلام، دوازدهمین سوره و در جزء ۱۲ قرآن قرار دارد
و ظاهراً یک تعبیرِ خوابِ آنحضرت، « حضرت مهدی » عجل الله تعالی فرجه می باشد:

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ

أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ

رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ (یوسف/۴)

آیہ چہارم:

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ (٧)

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ (٨)   وَ إِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ (٩)
وَ إِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ (١٠)   وَ إِذَا الرُّسُلُ أُقِثَتْ (١١)

لَأَيَّ يَوْمٍ أَجَلَتْ؟ (١٢)

لِيَوْمِ الْفَصْلِ (١٣)   وَ مَا أَذْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ (مرسلات/١٤)

که آنچه وعده داده شده‌اید قطعاً واقع می‌شود پس وقتی ستارگان محو شوند و آسمان شکافته شود
و وقتی کوه‌ها از جا کنده شوند و وقتی تمام رسولان الهی به میقات آیند،
برای چه روزی تعیین وقت شده است؟ برای روز داوری و جدایی، و تو چه دانی که روز داوری چیست؟

٥- قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا

إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

(اعراف/١٢٨)

٦- وَ لَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

(١٠٥) إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ (أنبياء/١٠٦)

٧- وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (٨) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

(٩) أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (مؤمنون/١٠)

٨- وَ نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ (قصص/٥)

٩- وَ جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (زخرف/٢٨)

١٠- وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (زمر/٦٩)

١١- يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (صف/٨)

آیه دوازدهم:

سورة « **كهف** »، چهار داستانِ پر رمز و راز دارد:

اول: داستان اصحاب كهف و رقيم.

دوم: داستان « مردی آسمانی » و « مردی زمینی و دنیاگرا ».

سوم: داستان حضرت موسى عليه السلام با حضرت خضر عليه السلام.

چهارم: داستان حضرت ذوالقرنین عليه السلام.

كه³⁴ هر چهار داستان به نحوی به آخرین حجت الهی ارتباط دارند.

داستانِ دوم:

محاورة « دو فرد » با « دو نگاه »:

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ

جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ

وَخَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا (كهف/۳۲)

و برایشان دو مردی را مثل بزن که به یکی از آنها دو باغ انگور دادیم که
اطرافشان را با درختان خرما پوشاندیم و میان آن دو را کشتزاری قرار دادیم.

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا

وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا

وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا (كهف/۳۳)

هر یک از این دو باغ محصولشان را (به موقع و به وفور) می دادند
و از ^{۳۷}چیزی دریغ نمی کردند و میان آن دو باغ، نهری روان کرده بودیم.

وَكَانَ **لَهُ** ثَمَرٌ

فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ:

أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا **وَأَعَزُّ نَفَرًا** (كهف/۳۴)

و برایش محصول فراوانی بود لذا به رفیقش در حالیکه با او گفتگو می کرد گفت:

^{۳۸}مال من از تو بیشتر است و از نظر افراد هم از تو نیرومندتر و عزیزترم *

وَدَخَلَ **جَنَّتَهُ** وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ

قَالَ: مَا أَظُنُّ أَنَّ تَبِيدَ **هَذِهِ** أَبَدًا (۳۵)

وَمَا أَظُنُّ **السَّاعَةَ** قَائِمَةً

وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا (كهف/۳۶)

و در حالیکه به خودش ستم می کرد وارد باغ شد (و با خود) گفت گمان نمی کنم این نعمت هرگز از بین برود و گمان نمی کنم آخرتی در کار باشد و اگر هم به نزد خدایم برگردانده شوم بهتر از این را در برگشت می یابم.

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ:

أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا؟ (۳۷)

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا (كهف/۳۸)

رفیقش به حالت گفتگو به او گفت آیا به آنکه تو را از خاک و بعد از نطفه آفرید بعد تو را (به شکل) مرد درآورد کفر ورزیدی؟

اما من (می‌گویم:) اوست معبود یگانه خدای من و هیچ چیز را با خدایم شریک قرار نمی‌دهم.

وَلَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ **جَنَّتَكَ** قُلْتَ:

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالاً وَوَلَدًا (كهف/۳۹)

وقتی داخل باغ خود شدی و مرا از نظر مال و فرزند کمتر از خود دیدی
چرا نگفتی: ماشاء الله هیچ امکانی جز از جانب خداوند نیست؟

« **فَعَسَى** رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ »

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا (٤٠)

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوُهَا غَوْرًا فَلَنُتَسَطِّعَ لَهُ طَلَبًا (كهف/٤١)

زیرا « نزدیک است » که خدایم بهتر از باغ تو به من عطا کند
و بر آن (باغ تو) آفتی از آسمان بفرستد تا زمینی هموار و لغزنده شود
و آب آن را فروکش کند تا هرگز نتوانی آن را به دست آوری.

وَ أَحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا

وَ هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا

وَ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا (۴۲)

وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ مَا كَانَ مُنتَصِرًا (۴۳)

(پس شد آنچه باید می شد) و (آفت) محصولاتش را فرا گرفت، پس در تأسف از آنچه در آن (باغ) صرف کرده بود، دستهایش را بر هم می زد در حالیکه داربستهای آن فرو ریخته بود و (با حسرت) می گفت: ایکاش چیزی غیر از خدایم را مؤثر نمی پنداشتم.

و گروهی هم نداشت تا در برابر خدا یاری و حمایتش کنند و توانِ خودیاری هم نداشت.

هٰنَالِكَ الْاُولَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ

هُوَ خَيْرُ ثَوَابًا وَ خَيْرُ عُقْبًا

(كهف/۴۴)

در آنجا (راستگویی آن مؤمن آشکار شد که) سرپرستی فقط حق خدا
و سزاوار اوست و اوست بهترین پاداش و بهترین فرجام.

A landscape photograph showing rolling green hills under a clear sky. A single, bare, dark tree stands on a small rise in the middle ground. The hills are covered in lush green grass, with some areas appearing slightly more yellowish, possibly due to the lighting or the type of vegetation. The overall scene is peaceful and natural.

« نکاتِ مهم » آیات ۳۲ تا ۴۴ سوره کهف:

نکته اول: به استناد « پنج ضمیر »،

و « سه بار کلمه جَنَّت » در این آیات،

فقط از « یک باغ » صحبت شده است:

و دَخَلَ جَنَّتَهُ (۳۵) وَ مَا أَظُنُّ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا (۳۶) قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَ هُوَ يُحَاوِرُهُ أَ كَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا (۳۷)

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا (۳۸) وَلَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنَّا أَقْلٌ مِنْكَ مَالًا وَ وَلَدًا (۳۹) فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُوَفِّيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ

وَ يُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا (۴۰) أَوْ يُصْبِحَ مَاوُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا (۴۱)

وَأُحِيطَ بِشَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَ هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا (كهف/۴۲) وَ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

نکته دوم: « مردِ صاحبِ دو باغ »،

« نفراتِ » خود را عاملِ « عزّت^س » می‌پندارد

اما « مردِ مؤمن »، مال و اولاد اندک دارد

و آنها را هم عاملِ عزّت^س نمی‌بیند:

وَ كَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَ هُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَ أَعَزُّ^س نَفَرًا^س (۳۴)

وَ لَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِّ^س أَنَا أَقَلُّ^س مِنْكَ مَالًا وَ وَلَدًا^س (۳۹)

چند پریشانی:

۱- آن « دو باغ »، « کنایه » از چیست؟

۲- منظور از « عِنَب و نخل » چیست؟

۳- محصول آن مرد چه ربطی با « ظُلم » داشت؟

۴- « آن نفر دوم کیست؟ »

۵- « آن نفر اول کیست؟ »

۶- چرا قرآن نفر اول را « ظالم » می نامد؟

چند پرسشِ دیگر:

۱- آن مرد قطعاً می دانست که هر گیاهی «**خشک**» می شود، پس چرا او گفت: این نعمت از بین رفتنی نیست؟ ما أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ **أَبَدًا** (۳۵)

۲- پس از هشدار آن مؤمن، چرا آن مرد گفت: اگر نزد خدایم برگردم بهتر از این را می یابم: لَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي **لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا** مُنْقَلَبًا (۳۶)

۳- آن مرد، خدا و ربوبیت او را قبول داشت: **وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي** ... پس مشکل او چه بود؟

۴- لحن صحبت آن مؤمن شبیه که بود؟ و چرا رفتار آن مرد را «**کُفْر**» نامید؟ **أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ** ... (۳۶)

۵- «**مُحَاوَرَه**»^{۵۱} یعنی چه؟

خدایا:

بر شناختِ ما از «قرآن و عترت» بیفزای

و «حیات و نشاطِ قرآنی» به ما عطا کن

و ما را زمینه‌سازِ ظهورِ آخرین حجت قرار ده

و دیدارش و در رکابِ بودنش را روزیمان فرما.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ

خداوند در چند آیه قبل به هر مؤمنی می‌فرماید:

۱- **وَاصْبِرْ** نَفْسَكَ **مَعَ الَّذِينَ** يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

۲- **وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ** عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

۳- **وَلَا تُطِعْ** مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا (۲۸)

۴- **وَقُلِ الْحَقُّ** مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَ سَاءَتْ مُرْتَفَقًا (۲۹) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا (۳۰) أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

۵- **وَاضْرِبْ** لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ ...
يُحْلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَ حَسَّتْ مُرْتَفَقًا (۳۱)

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُوْلِكَ

